

DIEREN GELUK

DIERENASIEL

HOME

ADOPTEEER

VRIENDEN

DEZE DIEREN ZIJN OP ZOEK NAAR EEN LIEF BAASJE!

PABLO

Een labrador van ongeveer 4 jaar oud.

Pablo is een lieve hond die van mensen houdt.

LOLA

Deze terriër is 2 jaar oud. Ze is een echte hartendief! Lola houdt van kinderen en speelt graag.

**TOM en
OLLIE**

Tom en Ollie zijn weeskatjes. Ze willen graag een nieuw baasje. Deze katten hopen om samen een nieuw thuis te vinden.

ZOEKEN

NIEUWS

HELP ONS

CONTACT

GEEF GELD

JARO

Deze windhond is te oud om nog races te lopen. Hij zou graag een fijn, rustig thuis willen om van konijnen te dromen!

DIO

Een dalmatiër met veel energie en heel veel karakter. Wordt Dio jouw nieuwe maatje om mee te spelen?

**LEO en
LUUK**

Deze weeskatjes zijn op zoek naar lieve baasjes. Kun jij ze helpen? Ze hebben veel liefde nodig.

Hoofdstuk 1

‘Je bent er bijna!’ riep Lisa naar haar broer.

Thomas was in een boom geklommen om Tijger te redden. Tijger was een gestreepte kat. De poes durfde niet uit de boom te komen.

‘Klim naar rechts! Nog een beetje verder’, zei Lisa. ‘Ja, probeer het nu!’

Thomas klom voorzichtig langs de tak. Hij stak een hand uit naar Tijger.

‘Pas op!’ waarschuwde mevrouw Evers. Ze hield haar handen voor haar mond. Ze durfde niet te kijken.

‘Ja, zo! Je bent er bijna.’ De opa van Thomas en Lisa moedigde zijn kleinzoon aan.

De kat dook in elkaar op de tak.

‘Kom dan, Tijger!’ zei Thomas zacht. Hij rekte zich zo ver uit als hij durfde. Op de grond keken Lisa, opa en mevrouw Evers bang toe.

‘Maak je geen zorgen’, zei opa tegen mevrouw Evers. ‘Het komt goed.’

De kat stak een pootje uit. ‘Heel goed’, fluisterde Thomas. ‘Kom dan, Tijger.’

Tijger kwam traag dichterbij, met zijn staart tussen zijn pootjes. Uiteindelijk kon Thomas hem grijpen. Hij hield de kat stevig tegen zich aan gedrukt.

‘Ja!’ riep Lisa.

Thomas begon naar beneden te klimmen.

‘Lieve help!’ Mevrouw Evers hapte naar adem. Ze lachte opgelucht.

Opa glimlachte naar zijn buurvrouw. ‘Ik zei je toch dat Thomas het voor elkaar zou krijgen! Nu hoef je Tijger alleen nog maar wat te eten te geven. En daarna heb je misschien wel een kopje lekkere thee voor me?’

Lisa hielp Thomas met Tijger. Opa en de oude dame verdwenen naar binnen, het huis van Mevrouw Evers in.

‘Goed gedaan!’ Lisa glimlachte naar haar broer. Ze nam de kat van hem over, terwijl hij zijn kleren afklopte.

‘Dierengeluk... Altijd tot uw dienst!’ lachte hij.

‘Klopt! Ik ben blij dat opa eraan dacht om ons te bellen. Mevrouw Evers wilde de brandweer bellen!’

‘Het is maar goed dat opa naast haar woont’, mompelde Thomas. Hij keek naar het grote huis van mevrouw Evers. Hij zag dat de verf bij de ramen afbladderde. En rond het kapotte dak groeide klimop. ‘Het is wel een heel groot huis voor een oude dame alleen.’

Lisa knikte. Ze droeg Tijger naar binnen. ‘Heb je geen honger?’ zei ze tegen de kat.

Zodra hij zijn voederbak zag, sprong Tijger uit haar armen. Al snel kauwde hij tevreden op zijn brokjes.

‘Heel erg bedankt’, zei mevrouw Evers tegen Lisa en Thomas. ‘Ik ben zo blij dat Tijger veilig is.’

Lisa en Thomas bloosden. Hun opa lachte trots.

‘Nu begrijp ik waarom jullie dierenasiel Dierengeluk heet’, zei de oude dame. Ze was zo blij dat ze een traantje wegpinkte. ‘Want ik ben zo gelukkig nu jullie mijn lieve Tijger uit die boom gered hebben. Tijger en ik kunnen jullie gewoon niet genoeg bedanken!’

‘Oké, Pablo, lig even stil. Dan kan ik jou eens goed bekijken.’ Mama praatte zacht tegen de gewonde hond die ze onderzocht.

Lisa en Thomas waren van het huis van mevrouw Evers terug naar het asiel

gerend. Ze vielen de behandelkamer binnen. Ze wilden hun moeder graag alles vertellen over de spannende redding van Tijger.

De gewonde hond jankte. Hij keek met trieste ogen naar hun moeder. Jeroen, haar assistent, stond vlakbij. ‘Kalm maar’, zei hij. ‘Deze arme jongen heeft een flinke smak gemaakt. Hij werd onder aan een brug in het gras gevonden. Het lijkt erop dat hij hard is gevallen.’

Mama onderzocht voorzichtig of Pablo nog goed kon bewegen. ‘Dat zou kunnen, Jeroen’, zei ze. ‘Ik denk dat hij een operatie nodig heeft.’

‘Wat is er gebeurd? Heeft iemand hem achtergelaten?’ vroeg Lisa.

Jeroen knikte.

‘Je vader vond hem aan de rand van het dorp, aan de brug voor de trein.